

Genkenaar wacht al twee jaar op bouwvergunning

Papiermolen nekt kangoeroewoning

In september 2004 informeerde Jean Olaerts uit Genk bij de stadsdiensten naar de mogelijkheden voor een kangoeroewoning, zodat de dochter des huizes bij hem kon intrekken. Hij wacht nog altijd op de vergunningen.

Anja Otten

Toen we tien jaar geleden onze piramidewoning bouwden, woonde onze dochter nog bij ons. Intussen is ze getrouwd en heeft ze drie kinderen", zegt Jean Olaerts.

„Ze kijkt uit naar een eigen woning, maar bouwgrond kost al snel 100.000 euro, zelfs hier in Genk. Onbetaalbaar voor een gezin met drie kinderen.”

„Daarom leek het ons een goed idee onze woning op te delen. Het huis is groot genoeg en omdat we maar één dochter hebben, erft zij het later toch. Wij kunnen helpen met de kinderopvang en later kan onze dochter voor ons zorgen.”

„In september 2004 ging ik om informatie vragen bij de stedenbouwkundige diensten. Een kangoeroewoning? Dat bestaat niet, was het antwoord. Je kunt alleen het huis verdelen in twee halven bebouwingen, één links en één rechts.”

„Maar daar is ons huis helemaal niet op voorzien. De scheiding zou dwars door de woonkamer en de trap lopen.”

Buitentrap

„Toen ik opnieuw contact opnam, klonk het dat twee appartementen – één boven en één onder – ook een mogelijkheid was. Die zouden dan wel elk maar honderd vierkante meter groot zijn, een beetje krap dus. Elk ontwerp waarmee ik kwam aanzetten, werd afgewezen. Altijd was er wel iets wat niet kon.”

„In het najaar heb ik de bevoegde schepers dan maar om een schriftelijk advies gevraagd, een duidelijke opsomming van wat mag en wat

© Mine Dalemans

Elk ontwerp waarmee ik kwam aanzetten, werd afgewezen. Altijd was er wel iets wat niet kon”
Jean Olaerts

kan. We kregen een tiental bemerkingen. Als we daarmee rekening hielden, kregen we onze vergunning.”

„Op basis daarvan hebben we dan een plan laten opmaken: 150 vierkante meter voor elk gezin. Opnieuw was er van alles mis mee.”

„Zo kon een metalen buitentrap niet, want die moest gemetseld zijn. Er waren ook bijkomende normen. Voor de brandveiligheid moesten er branddeuren komen.”

Hulpbehoevend

„Maar het ergste van al: een van de twee ouders moest hulpbehoevend zijn. Daar was nooit eerder sprake van. Ik ben een veertiger, mijn vrouw een vijftiger, van hulpbehoevendheid is geen sprake. Dan kan het geen kangoeroewoning worden, klonk het. Het moest een tweegezinswoning worden.”

„Intussen hebben we een tweede ontwerp ingediend dat hiermee rekening houdt. Als alles goed gaat, hebben we over een maand de vergunning.”

„Vijf weken later kan de bouwfirma aan de slag. Negen maanden later, eind 2007 dus, moet onze kangoeroewoning – pardon, onze tweegezinswoning – klaar zijn.”

CD&V: „Moet kunnen zonder vergunning”

CD&V wil het kangoeroewonen – of zorgwonen, zoals de partij het noemt – aanmoedigen. Nu ontbreekt een wettelijk kader. Daardoor weten lokale besturen niet echt raad met de aanvragen en staan geïnteresseerden voor een administratieve lijdensweg. In verkavelingen met „eengezinswoningen” moet bijvoorbeeld een verkavelingswijziging aangevraagd worden.

Vlaams parlements lid Veerle Heeren en haar collega Joke Schauvliege (CD&V) dienen een voorstel van decreet in dat de vergunning voor het inrichten van een zorgwoning afschaft. Maar ze bouwen wel enkele voorwaarden in. De woning moet een fysiek geheel blijven vormen met de hoofdwooning. Een van de woonegelegenheden mag maximaal een derde van het totale volume uitmaken. De woning mag uitgebreid worden, maar alleen als de oorspronkelijke vergunning dat toelaat. En in de kleinste wooneenheid mogen maximaal twee personen intrekken. (aho)